

Referaat

[156]

Chard, J. S. R., *The Red Deer of Furness Fells, Forestry*, 39 (2) 1966 (135-150).

Furness Fells, een geaccidenteerd gebied in het Engelse Lake District, herbergt sinds jaar en dag een autochtone edelhertenpopulatie. Dat deze zich door de eeuwen heen heeft weten te handhaven, wordt toegeschreven aan het feit dat in dit gebied altijd een vrij dichte begroeiing met hakhout en eikenstrubben is blijven bestaan. In de laatste decennia hebben bovendien uitgebreide bebossingen plaats gevonden.

Het wildbeheer, hier onderdeel van het bosbeheer, is gericht op het behoud van deze inheemse populatie in zodanige omvang dat de schade aan het bos beperkt blijft. Dit wordt bemoeilijkt door de kwetsbaarheid van de jonge bebossingen, die in de dichte fase of jonge stakenfase verkeren, en door de overvloedige dekking die de begroeiing biedt. Het beheer dient dan ook met overleg op de gedragingen van het wild te worden afgestemd.

In dit gebied, waar weinig verstoring van het wild plaats vond, vertoont het gedrag van de herten een grote regelmatigheid, en wijkt in sommige opzichten af van wat men elders waarneemt. De dieren verspreiden zich vrij gelijkmatig in groepjes van twee of drie exemplaren. Roedelvorming komt alleen in de bronsttijd voor en ook dan blijven de roedels van beperkte omvang, doordat het hert in het onoverzichtelijke terrein slechts een klein aantal hinden bijeen kan houden. Rustplaatsen, wissels, bronstplaatsen en plaatsen waar de kalveren worden geboren, zijn aan weinig veranderingen onderhevig.

Het localiseren en karteren van deze plaatsen is de eerste stap. Het inventariseren naar aantal, geslacht, leeftijdsopbouw en aanwas van de stand is de volgende. De zorg voor het realiseren van een voldoende afschot berust bij het beheer, al kunnen aan geïnteresseerde jagers afschotvergunningen worden uitgegeven. Door te streven naar minimale verstoring en door het milieu met overleg te beïnvloeden, tracht men schade te voorkomen en de populatie in de hand te houden.

Behalve aan de technische kant van het beheer, is ook aandacht besteed aan de „public relations”. Zoals de schrijver stelt: „De instandhouding van een historische populatie als de herten van Furness Fells mag dan, zowel op zichzelf beschouwd als uit wetenschappelijke overwegingen, zeer verdienstelijk zijn, dit geeft het gewone publiek weinig voldoening als het ze nooit te zien krijgt, evenmin als het de aangrenzende grondgebruikers tevreden stelt, als zij liever geen overlast van de herten zouden onderkennen”. Men heeft dan ook de voorlichting ter hand genomen, een hertenmuseum ingericht, en ook door natuurpleinen en een wildtoeren het zien van herten vergemakkelijkt. Daarbij is niet verzuimd ook de noodzaak van bescherming van het bos en de daarmee samenhangende aantalsregulering van de herten naar voren te brengen. Het resultaat is, dat de weerstand van het publiek tegen afschotmaatregelen ter beperking van schade, sterk is verminderd.

J. J. WESTRA

Boekbespreking

[833.4]

Hout in de agrarische sector. Uitgave Bureau Inlands Hout, Austerlitz-Zeist, 13 blz.

Dit rijk geïllustreerde en goed verzorgde boekwerkje geeft een inzicht in de mogelijkheden van het gebruik van inlands hout in de agrarische sector, onder andere voor stallen- en schurenbouw en wanden van bedrijfsgebouwen. Wel zouden we graag hebben gezien, dat ook werd vermeld, of de genoemde sortimenten in voldoende hoeveelheden leverbaar zijn. Afgezien van deze enkele kritische opmerking, menen we, dat deze wijze van voorlichting de afzetmogelijkheden van het inlandse hout inderdaad kan bevorderen.

J. T. M. BROEKHUIZEN